

ΜΑΝΙΑΤΑΙ ΕΙΣ ΖΑΚΥΝΘΟΝ*

ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΕΙΟΥ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

Α'. Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΝΙΚΛΩΝ - ΝΙΚΑΙΑΝΩΝ

(1554 - 1859)

ΥΠΟ

ΔΙΚΑΙΟΥ ΒΑΓΙΑΚΑΚΟΥ

58.

Πώλησις ἀκινήτου τῆς 19 Ἰανουαρίου 1708. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 6 σ. 187).

† 1708 Γεναρίου 19. Τὴν σήμερον ἐνεφανίσθησαν παρὼν σωματικῶς ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὁ μ(ισσέ)ρ Γιάννης Νίκλος, καραβοκύρις, κάτοικος εἰς τὴν παροῦσαν χώραν, κάνοντας ὡς προκουρατῶρος τοῦ μ(ισσέ)ρ Γεώργου Μαυρομιχαλάκι ¹⁾ ἀπὸ τὸ χωρίο Τζίμοβα ²⁾ τῆς Μάνης καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερο ὁ μ(ισσέ)ρ Θεόδωρῆς Ραγκαβᾶς ³⁾

* Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 96 τοῦ Τεύχους 5.

¹⁾ Περὶ τῆς οἰκογ. ταύτης βλ. [ΑΝΩΝΥΜΟΥ], Οἱ Μαυρομιχάλοι. Συλλογὴ τῶν περὶ αὐτῶν γραφέντων. Μέρος Α'. Ἀθῆναι 1903. Παλαιὰ μαρτυρία τοῦ ὀνόματος εὑρίσκεται ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ προβλεπτοῦ τῆς Βενετίας Κορνέρ (27 Ἀπριλίου 1690). Εἰς ταύτην μνημονεύονται μετὰ τῶν προυχόντων τῆς Κελεφᾶς (Μάνης) τὰ ὀνόματα: *Πετροπουλάκις, Κορωνάιος, Μαυρομιχάλης, Κουτήφαρης, Ζαγνιτάκις, Στεφανόπουλλος, Τριγόνας, Λονκάκος καὶ Γερακάρις*, βλ. Σ. ΛΑΜΠΡΟΥ, Ἡ περὶ τῆς Πελ/νήσου ἐκθεσις τοῦ Βενετοῦ προνοητοῦ Κορνέρ *Δ.Ι.Ε.Ε.* 2(1885) σ. 288. Ἡ παράδοσις φέρει τὴν οἰκογένειαν ὡς καταγομένην ἐξ Ἀλύκων τῆς Μέσα Μάνης.

²⁾ Ὁ ἀρχαιότερος τύπος τοῦ ὀνόματος ἦτο *Χιμαῦα* (Ι. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ, Δοκίμιον περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τόμ. 3 σ. 410), μετὰ δὲ τὸν πρῶτον ὀργανικὸν νόμον περὶ δήμων τῆς Ἑλλάδος τῷ 1836 ἐκλήθη *Ἀρεόπολις*. Τῷ 1616 ἡ Τσίμοβα εἶχε 30 οἰκογ. ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸν στατιστικὸν πίνακα τῆς Μάνης πρὸς τὸν Δοῦκα τοῦ Νεβέρ, βλ. Α. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ, ἐνθ' ἀν. σ. 72. Ταύτην μνημονεύει καὶ ὁ Ν. ΝΗΦΑΚΟΣ, ἐνθ' ἀν. στίχ. 99 - 100. Πρβ. Σ. Χ. ΣΚΟΠΕΤΕΑΝ, Ἡ Ἀρεόπολις. Ἐφημ. *Ὁ Φάρος τῆς Λακωνίας* 1953 ἀριθμ. Φύλλ. 4 σ. 1,4.

³⁾ Ἡ οἰκογ. μαρτυρεῖται ἐκ Τσίμοβας, ἐγκατεστημένη εἰς Ζάκ. Ἡ λ. *ραγκαβᾶς* εἰς Κύθηρα (*Πανδώρα* τόμ. 15 φύλλ. 340. 90) σημαίνει τὸν ἄσωτον καὶ ἀκατάστατον. Ὡς ἐπὼν. εἶναι γνωστὸν καὶ εἰς Ἀθήνας, βλ. Δ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ, Μνημεῖα τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων ² Ἀθῆναι 1881, τόμ. 3 σ. 70. Φ. ΚΟΥΚΟΥΛΕ, Βυζαντινῶν τινῶν ἐπιθέτων σημασία καὶ ὀρθογραφία *Ε.Ε.Β.Σ.* 5 (1928) σ. 16. Ὡς τοπων. *Ραγκαβᾶς* εἶναι γνωστὸν ἐκ Λήμνου (*ΧΙΛ.* 626, σ. 75), Ἀρκαδίας (*ΧΙΛ.* 342, σ. 89) καὶ ἐκ Στερεᾶς Ἑλλάδος (*ΧΙΛ.* 568, σ. 161). Τὸ ὄνομα παραδίδεται καὶ ὑπὸ τὸν τύπ. *Ραγκαβῆς*, βλ. Δ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ, ἐνθ' ἀν. 3 σ. 163. Ὡς παρών. ἐν Νάξῳ, βλ. Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ, Ἀπεραθίτικα λαογραφικὰ σύμμεικτα, τευχ. 1, Ἀθήνα 1940, σ. 54.

τοῦ π(ο)τ(ε) Νικολοῦ, φούρναρις ἀπὸ τὸ ἄνωθε χωρίο καὶ κάτοικος εἰς τὴν παροῦσαν χώραν, εἰς τὴν κοντράδα τῆς Ἐπισκοπῆς, ὁ ὁποῖος Ραγκαβᾶς, θεληματικῶς τρόπου κάνοντας καὶ διὰ τοὺς κληρονόμους διαδόχους του, δίνει εἰς δυνάμεως τῆς παρούσης εἰς καθάρια πούλησία πρὸς τὸν ἄνωθε μ(ισσέ)ρ Γιάννην, κάνοντας διὰ τὸν ἄνωθε μ(ισσέ)ρ Γεωργό Μαυρομιχαλάκι, ἓνα κομμάτι χωράφι ὅπου ἔχει πατρικό του εἰς τὴν Μάνην, εἰς τὴν Παναγίαν στὰ Κονταργιάνικα ¹⁾, κάστρο τῇ Τζίμοβας, τοῦ κάτω χωρίου, διὰ ριάλια τριάντα, Νο ρ. 30, ὅσον εἶναι καὶ βρίσκεται μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα, νὰ τὸ ἔχη ὁ αὐτὸς Μαυρομιχαλάκις καὶ κάνη ὥς θέλει καὶ βούλεται· καὶ εἰς τὸ παρὸν τοῦ δίνει ὁ ἄνωθεν μ(ισσέ)ρ Γιάννης Νίκλος τζεγκίνια χρυσᾶ δύο, ὅπου τοῦ ἐμέτρησε καὶ ἔλαβε ἀκόντο καὶ ὑπόσκειται μὲ τὸ γύρισμα ἀπὸ τὸ βιάγγιο τῆς Μάνης, ὅπου μέλλει νὰ κάμη, νὰ τοῦ δίδῃ τὸ ρέστος, ὅπου ἔχει νὰ λάβῃ ἀπὸ τὸν αὐτὸν Μαυρομιχαλάκι, τὰ ὅποια ριάλια τριάντα τρία εἶναι πρέτζιο τοῦ αὐτοῦ χωραφίου, πάει δακκόρδο καὶ λαβαίνοντας τὴν πληρωμὴν ἐγδύνεται ἀπὸ τὸ ποσέσο τοῦ ἄνωθεν χωραφίου διὰ αὐτὸν καὶ διὰ τοὺς ἐρχομένους καὶ τὸ δίνει τοῦ αὐτοῦ Μαυρομιχαλάκι, κληρονόμων διαδόχων του μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ ἐτότε ὑπόσκειται μὲ τὰ καλὰ καὶ σωματικῶς καὶ διὰ τὸ μαντενιμέντο καὶ διὰ κάθε ἐναντιότητα, ἰντερέσσα καὶ μεγαυραμέντα εἰς μαρτυρίας.

† μικέλης Φωτεινός ²⁾ μαρτυρῶ,

† γιῶργος νομικὸς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου].

1708 Νοεμβρίου 22. Ὁ ἐδῶ παρὼν Γιάννης Νίκλος ἔλαβε τὰ ἀντικρυ τζεγκίνια δύο, Νο 2, ὅπου εἶχε εἰσὲ καπάρρο ἀπὸ τὸν Θεοδωρῇ Ραγκαβᾶ καὶ κράζεται πληρωμένος κλπ.

59.

Διαθήκη τῆς 21 Φεβρουαρίου 1708. Νοτάριος Ἰω. Δερόρες (Β:βλ. 7 σ. 1).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν. 1708 Φεβρ(ουαρίου) 21 εἰς χώραν Ζακύνθου, εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρὸν Γιάννη Νίκλου, εἰς τὴν κοντράδα τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου τοῦ Ἀνδρίτζη ³⁾, ἀνακραζόμενος ἐγὼ ὁ νοτάριος καὶ οἱ κάτωθεν παρακαλεστοὶ

¹⁾ Τοπων. ΒΔ. τῆς Ἀρεοπόλεως, ἄλλως *Κάτω Χώρα* ἢ *Παλαιόχωρα*. Θέσις εἰς ἣν σήμερον εἶναι ἡ λεγομένη *Τάμπια*, ἄνωθεν τοῦ *Λιμενίου*, ὅρου ἐπινείου τῆς Ἀρεοπόλεως, ἔνθα ἡ ἔδρα καὶ οἱ πύργοι τῶν Μαυρομιχαλαίων.

²⁾ Τοπων. Τὸ *Ρυάκι* τοῦ *Φωτεινοῦ* μαρτυρεῖται τῷ 1628 εἰς τὸ χωρ. Μαριῶν, ἕτερον δὲ τῷ 1763 ᾽ς τοῦ *Φωτεινοῦ* εἰς τὸ χωρ. Καταστάρι.

³⁾ Ὁ ναὸς ὑπῆρχεν ἐν τῇ πόλει τῷ 1576 πλησίον τῶν Καμινίων. Ἡ οἰκογ. Α. ἐνεγράφη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1598.

